

ת"פ 42992/07/15 - מדינת ישראל נגד עינת הראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 42992-07-15 מדינת ישראל נ' הראל ואח'

14 מרץ 2017

פרק 238/13

לפני כבוד השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשמים

1. עינת הראל

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד שביט

הנאשמת 1 וב"כ עו"ד זכאי ממשד עו"ד קניג

גזר דין

תיק זה הועבר לטיפול ע"י סגן הנשיא, כב' השופט קרא, לאחר שנתנה הכרעת דין במסגרת הסדר טיעון שהתגבש בעקבות הליך גישור במהלך פרשת ראיות התביעה.

בפתח הדיון היום ביקשה הנאשמת לחזור בה מהודייתה ו לבטל את הכרעת הדין שניתנה ע"י כב' השופט קרא, הבקשה הועברה להכרעתו של השופט קרא אשר החליט לדחותה, ולהשיב את התיק לטיפול לשם שמיעת טיעונים לעונש וגזירת הדין.

במסגרת הסדר הטיעון שהתגבש תוקן כתב האישום ברביעית כאשר התיקון בעיקרו נוגע לשינוי לא מבוטל כלפי מטה בסכומי עבירות המס ועבירות הלבנת ההון.

כתב האישום המתוקן מתייחס למעשים ולעבירות שהתרחשו בשנים 2006 עד ינואר 2014, כתב האישום כולל 4 אישומים, הוגש במקור כנגד 6 נאשמים ובהם הנאשמת, כשעניינם של חמשת האחרים שמעורבותם היתה תחומה, הסתיים בהסכמות ובהתלייה ביחס לאחד הנאשמים.

האישומים הראשון והרביעי עוסקים בהכללה בפעילות של ניהול שלוש דירות שהושכרו למטרות מגורים בבנייני מגורים, אולם שימשו בפועל כבתי עסק לשרותי מין בתשלום, מדובר בבתי עסק שפעלו ברצף בזה אחר זה והיו פעילים באופן אינטנסיבי הכל כמפורט בהרחבה בכתב האישום המתוקן. עוד מתארים שני אישומים אלה פרסום של שרותי המין באמצעים שונים, הכל כמפורט בכתב האישום וכן הפרה של צו שיפוטי להפסקת עיסוק בבית העסק השני, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

האישומים השני והשלישי, נוגעים להכנסות שהפיקה הנאשמת מניהול אותם עסקים, שסכומם הכולל על פני כל שנות הפעילות עומד על 5,600,000 ₪, נדרשים לכך שהנאשמת לא הודיעה לפקיד השומה על תחילת ההתעסקות, לא ניהלה ספרים, לא הגישה דו"חות, ובהכנסות מעבירות המקור של סרסרות והחזקת מקום לזנות, המהוות רכוש אסור, ביצעה הנאשמת שורה של פעולות שתכליתן הסתרה והסוואה של מקור הרכוש האסור ושל הכספים ובין היתר הפעילה את אותם עסקים באמצעות אחרים, שילמה במזומן ובאמצעות שליחים, רשמה חשבונות על שם אחרים ועוד.

הצדדים הציגו הסדר טיעון עונשי מוסכם, הכולל עונש מאסר מוסכם, לתקופה של 44 חודשים, הפעלה של מאסר מותנה לתקופה של 12 חודשים בחפיפה מלאה, הטלת מאסר מותנה לשיקול דעת בית המשפט, השתת קנס בגובה כספים תפוסים שסכומם הכולל מגיע לכ-32,000 ₪ פחות או יותר והסכמה על חילוט סך של 1.2 מליון ₪ במתכונת, במועדים ובתנאים שהוצהרו.

במסגרת הטיעונים לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים שנפגעו, בשל כל אחת מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת, עמד על הטעמים שעמדו בבסיס הסדר הטיעון ועל סבירותו של הסדר הטיעון וביקש לכבדו. ב"כ הנאשמת עמד מצידו אף הוא על הטעמים בבסיס הסדר הטיעון, הדגיש את הנסיבות האישיות של הנאשמת ועתר אף הוא להתחשב בנאשמת ולכבד את הסדר הטיעון. הנאשמת פרטה בפני את נסיבותיה האישיות ואת תחושותיה הקשות, את

מורכבות הסיטואציה והדגישה כי לאורך כל הדרך סייעה לבנות שעסקו במתן שרותי זנות, ואף חילצה רבות מהן מעולם הזנות וכן ציינה כי הדמות שהצטיירה במהלך הראיות שונה מאוד מדמותה אז, ולבטח מדמותה היום, כאשר בכל השנים האחרונות, עזבה את העיסוק ואת התחום, חזרה בתשובה והיא במקום אחר ובמאמצי שיקום והישרדות.

בבואי לבחון את הסדר הטיעון שהציגו הצדדים, אני לוקחת בחשבון את העובדה שמדובר בכתב אישום שהוא בעל חומרה של ממש, גם לאחר תיקון הסכומים, הכולל, כאמור, ארבעה אישומים ובהם עבירות של סרסרות למעשה זנות, החזקת מקום לשם זנות, פרסום שרותי זנות, גרימת מטרדים לציבור. כמו כן כולל כתב האישום הפרה של הוראה חוקית שיצאה מטעם בית משפט, לצד אלה מפרט כתב האישום עבירות מס ועבירות הלבנת הון, שהגם שהיקפיהן וסכומיהן צומצמו באופן משמעותי עדיין הן משקפות התנהלות בעלת חומרה. לקחתי בחשבון בהקשר זה את מספר העסקים, היקפי הפעילות כמתואר בכתב האישום, תקופת הפעילות הממושכת ושלל הפעולות שבוצעו במסגרת העבריינות הכלכלית.

ב"כ המאשימה עמד בהרחבה על הערכים המוגנים שנפגעו מביצוע העבירות, ודומה ששיקף את אותם ערכים שהאיסור בעבירות בא למנוע בצורה מלאה. אוסיף עוד בכל הנוגע לעבירות האישום הראשון, שמעבר להגנה מפני פגיעה בכבוד הגוף והנפש יש משמעות גם להשלכות הנפסדות של סרסרות למעשה זנות, ועיסוק בזנות והחזקת מקום לשם עיסוק בזנות. עוד אוסיף כי פעולות הלבנת ההון, מבטאות פשיעה כלכלית בדרגת תחכום שאינה נמוכה, ואלה ביחד עם הסתרת ההכנסות והעיסוק, משקפים עבריינות כלכלית שיטתית שפוגעת בקופה הציבורית ובנשיאה השיוויונית בנטל.

בבוחני את הסדר הטיעון המוסכם שהוצג בפני, לאור הטעמים שפורטו, הגעתי למסקנה כי מדובר בהסדר טיעון סביר המתיישב עם מתחמי הענישה, אילו הייתי נדרשת לקבוע מתחמי ענישה, הסדר שיש לכבדו. בהקשר זה לקחתי בחשבון את הנתונים הבאים:

ראשית התחשבתי בתיקון הלא מבוטל של הסכומים באישומים השני והשלישי. הצדדים אמנם לא הרחיבו טיעון בענין זה, אך יש להניח כי ההסכמה בדבר שינוי ההיקף הכספי מסך המתקרב ל- 50 מליון ₪ לסכום של 5.6 מליון ₪, מבוססת בין היתר על קשיים ראייתיים שהתגלו תוך כדי ניהול ההוכחות.

שנית, לקחתי בחשבון את ההודייה ולקיחת האחריות. יש בהתנהלות גם אם התרחשה במהלך פרשת התביעה משום חיסכון זמן שיפוטי, ובהתחשב בעברה הרלבנטי של הנאשמת ובמקום שבו היא מצוייה היום לפי דבריה, יש חשיבות להודאה וללקיחת האחריות. איני מתעלמת מן העובדה שהנאשמת ביקשה היום לחזור בה מהודייתה ואולם לאחר שעתירתה זו נדחתה, לא ניתן "לקחת" ממנה את נקודות הזכות בעצם לקיחת האחריות וגיבוש הסדר הטיעון.

שלישית לקחתי בחשבון את עברה הפלילי של הנאשמת הכולל עבר פלילי רלבנטי. מדובר במי שנגזרו עליה מאסרים מותנים בעבר ודומה שבעת הרלבנטיות לכתב האישום שלפני לא הרתיעו מאסרים מותנים אלה את הנאשמת מפני חזרה על ביצוע עבירות.

עוד לקחתי בחשבון את תקופת העבירות, את העובדה שהעבירות המוקדמות הן וותיקות מאוד וכן את העובדה שמאז ביצוע העבירות האמורות חלפו למעלה משלוש שנים. לנתון זה יש משמעות גם מבחינת הצורך בהרתעה, וזאת לצד הנתונים הנוגעים לדברי הנאשמת על אודות שינוי באורח חייה ובעיסוקה.

לכל אלה אני מוסיפה את כל שתיארה הנאשמת ותיאר סיגורה ביחס לנסיבות האישיות, המשפחתיות והכלכליות, כמו גם השינוי באורחות החיים ומאבק ההישרדות שהנאשמת מנהלת.

מכלול השיקולים הללו, הביא אותי למסקנה כאמור שההסכמות העונשיות הן סבירות וראויות לכיבוד. לבית משפט הוצג גזר דין בת.פ. 6822/05, במסגרתו נגזר מאסר ע"ת לתקופה של 12 חודשים אשר בהתאם להסכמה יש להפעילו בחפיפה וכך אעשה.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשמת את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 44 חודשים. אני מפעילה את המאסר המותנה בת.פ. 5822/05 לתקופה של 12 חודשים, המאסר המותנה ירוצה בחפיפה מלאה, כך שבסה"כ תרצה הנאשמת 44 חודשי מאסר. בהתאם להסכמה, הנאשמת תתייבב לריצוי מאסרה ביום 21.5.17 בבית מעצר ניצן או בהתאם למקום המאסר שיקבע לה לאחר הליך מיון מוקדם.
2. מאסר ע"ת למשך 15 חודשים לתקופה של 3 שנים משחרורה מהמאסר והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור עבירות של סרסרות למעשה זנות, עבירות מס מסוג פשע ועבירות על חוק איסור הלבנת הון.
3. מאסר ע"ת למשך 8 חודשים לתקופה של 3 שנים משחרורה מהמאסר והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור את יתר העבירות בהן הורשעה.
4. קנס בסכום של 32,095 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו, בהתאם למוסכם ישולם הקנס מהמקורות שפירט ב"כ המאשימה אשר נתפסו ומוחזקים בידי המדינה.
5. הוסכם כי סך של 1.2 מליון ₪ יחולטו לטובת יחידת החילוט וזאת ביום 15.9.17.

הנאשמת תעביר את הסכום האמור ליחידת החילוט עד למועד הנדחה ואם לא תעשה כן, הרי שבהתאם להסכמת הצדדים, דירת המגורים של הנאשמת תמומש ע"י יחידת החילוט ומתוך סכום תמורת המכירה, יחולט סך של 1.2 מליון ₪ לטובת קרן החילוט, ויבוטל צו העיקול על הדירה במסגרת ההליך הפלילי. למען הסר ספק, עד החלטה אחרת עומד צו העיקול על הדירה בעינו.

ניתן בזאת צו מוצגים לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 יום.

**ניתנה והודעה היום ט"ז אדר תשע"ז,
14/03/2017 במעמד הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופטת**

